

Højrup har sagt, og det strider ikke i mindste Maade mod den Opfattelse, som Folketinget har gjort gældende ved sin Affattelse af § 8:

Jeg advarer vedvarende imod at drage Forhandlingen om det Spørgsmaal, som ene foreligger i § 8, ind paa det, som ikke foreligger her, men som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) har en Tilbøjelighed til at drage ind. Det ærede Medlem har jo selv været enig i, hvad han heller ikke har kunnet benægte i Dag, at Misbrug ved Udstedelse af provisoriske Love kan der, selv om de ere holdte indenfor de retlige Grænser, sættes Straf for ved simpel Lov. Spørgsmaalet er da ganske simpelt og helt begrænset dette, om der for Udstedelsen af en foreløbig Lov, som ikke kunde ventes at blive stadfæstet af Rigsdagen, kan sættes Straf eller ej. Det er et Spørgsmaal, som ikke har noget at gøre med Spørgsmaalet om Indgreb paa Grundlovens Omraade. I den Henseende er det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) fuldstændig af den samme Anskuelse som vi andre, at en foreløbig Lov er en foregriben Lovgivningsudøvelse, og man bør ikke kunne forudgribe, hvad man ved, man ikke kan faa bag-efter.

Borghjerg: Dette Lovforslag har nu passeret adskillige Gange mellem Tingene, og der er heller ikke i Øjeblikket Udsigt til, at det i en nær Fremtid vil blive ophøjet til Lov i en Skikkelse, som Folketinget kan være tjent med. Naar vi fra Socialdemokratiets Side indbringe Lovforslag, der gaa igen Aar efter Aar uden at blive ophøjede til Love, plejer man ofte baade fra Venstres og Højres Side at kalde dem „Paradeforslag“ eller „Paradeheste“, „Agitationsnummere“, eller hvilke kunne Navne man nu giver saadanne Forslag, som vi føle os berettigede til at indbringe, men som vi, da vi kun ere et Mindretal, ikke have Magt til at gennemføre. Vi kunne kun virke for deres Gennemførelse ved gentagne Gange at indbringe dem, men vi maa ofte høre meget ilde derfor fra de Herrer i Flertallet. Jeg ved ikke, hvad De kalde dette Forslag? Det er et Forslag, der spadserer Aar efter Aar mellem Tingene uden Udsigt til at blive ophøjet til Lov i en nær Fremtid. Jeg vil sige til de Herrer: Er det ikke et Paradeforslag, et Agitations-

nummer? Det er det i Virkeligheden i lige saa høj Grad som vore, ja i meget højere Grad, thi vi ere kun et Mindretal her i Tinget og have ikke Magten, vi kunne kun arbejde for at blive Flertal, men de Herrer ere jo Flertal her i Tinget, og de have Regeringsmagten.

Derfor er det højst ejendommeligt, at et Regeringsforslag skal kunne saadan Aar efter Aar vandre frem og tilbage mellem Tingene uden at blive til Lov. Det er ikke første Gang, det er sket. Jeg erindrer, hvorledes Forslaget om borgerligt Ægteskab gik frem og tilbage mellem Tingene, og en skønne Dag forsvandt det i Papirkurven, og vi have ikke senere set noget til det. Det var efter min Mening en Falliterklæring fra et regerende Partis Side. Vore Forslag kunne vi ogsaa somme Tider lade ligge nogen Tid for at arbejde for dem ude i Befolkningen, men de komme frem igen; men dette Forslag forsvandt pludselig fra Dagsordenen og har ikke senere været her.

Den højtærede Justitsminister udtalte om Forslaget, som det nu foreligger fra Landstinget, at Affattelsen af §§ 7 og 8 efter hans Mening viste Imødekommen overfor Folketinget. Det kan jeg ikke godkende, og det glæder mig, at Flertallets Ordfører (Sveistrup) heller ikke kunde godkende denne Betragtning, men paa dette Punkt var i Strid med Ministeren og netop hævdede, at Landstingets Affattelse her snarere er mindre imødekommende end Landstingets tidligere. Det glæder mig, at Folketinget her staar fast paa sin Opfattelse, men det bedrøver mig, at der ikke er mere Magt i Folketinget og hos Regeringen til at gennemføre deres Opfattelse. Jeg synes ikke, den højtærede Minister har Ret, naar han stiller sig, hvad skal jeg sige, noget passivt overfor denne Sag og siger: Den maa Tingene enes om; han er Minister, og da det drejer sig om en Ministeransvarlighedslov, vil han holde sig nogenlunde udenfor. Jeg synes, det er en urigtig Opfattelse. En parlamentarisk Minister er ikke blot Embedsmand, han er efter min Mening ogsaa Udøver af den Opfattelse, som findes i Tinget og i Folkeflertallet, som har gjort ham til Minister, og det er et Punkt af afgørende Betydning, det er Folkeflertallets Retsopfattelse, det er Folketingets grundlovmæssige Opfattelse gennem en Menneskealder, der er udtalt fra Folketingets Side. Og det var jo Meningen, at naar Folketingsflertallet sejrede, naar vi fik